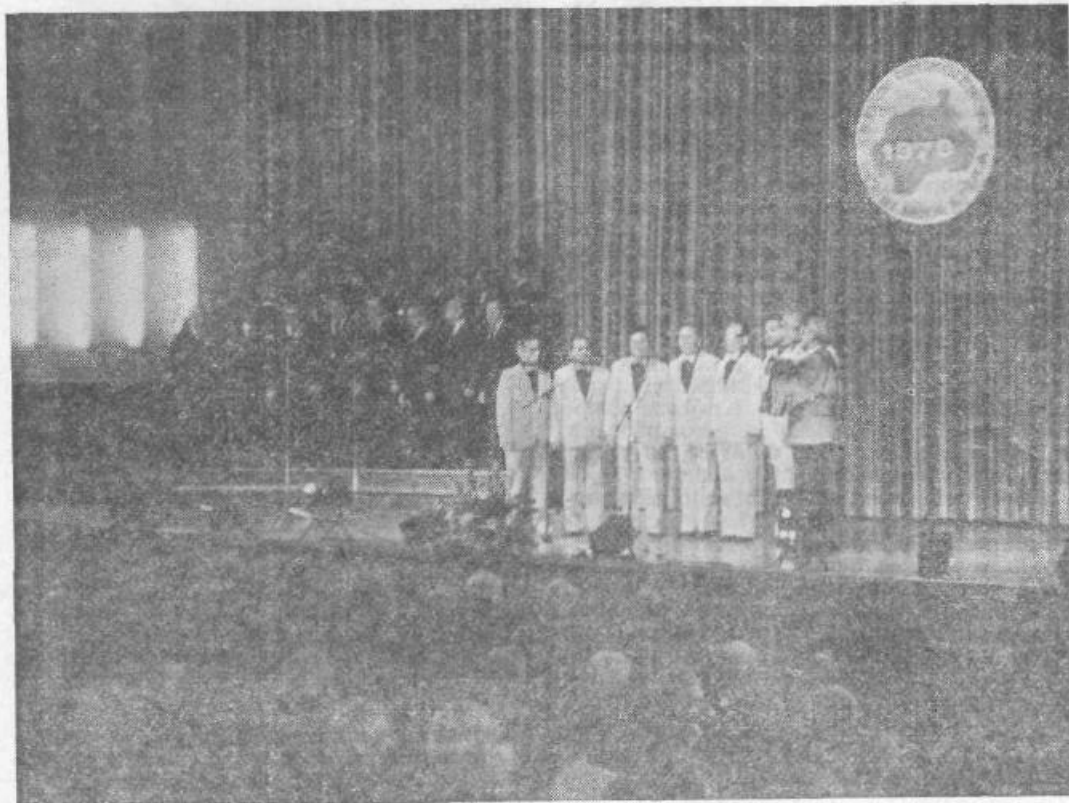

III. teden upokojencev

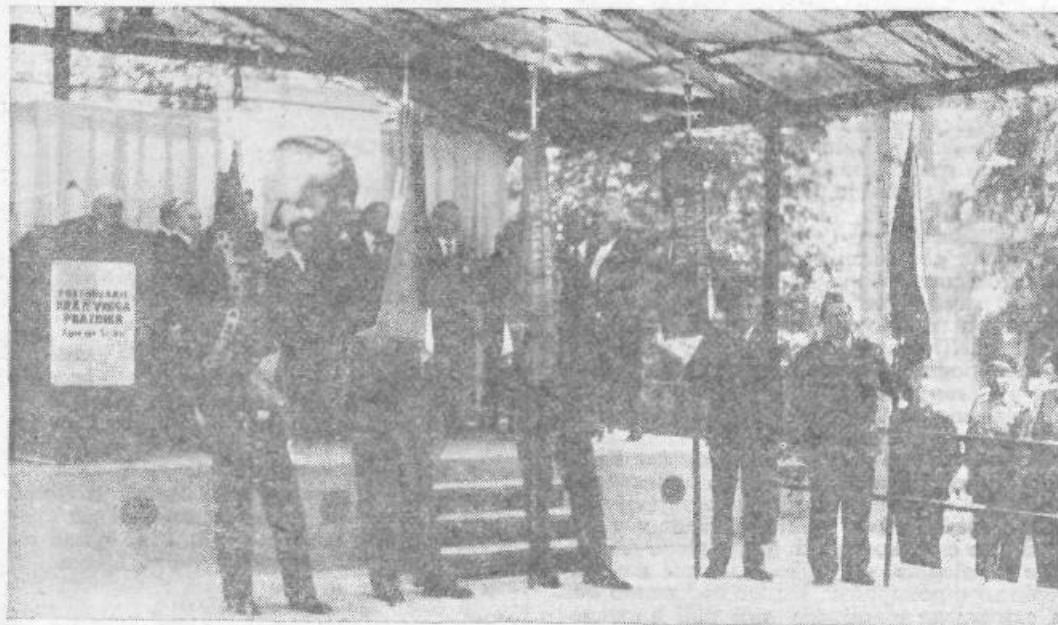

S slavnostnim govorom predsednika občinskega sveta zveze sindikatov šišenske občine Vukašina Lutovca, ki je tudi pokrovitelj, in v organizaciji občinskega sveta ZSS, zveze društev upokojencev, občinske konference SZDL ter skupščine občine Ljubljana Šiška, se je v ponedeljek, 17. septembra pričel III. teden šišenskih upokojencev. V pestrem kulturno-umetniškem programu so sodelovali Rajko Koritnik, Ladko Korošec, Hilda Hölzl, Iva Zupančič, Ribniški oktet, pevski zbor Litostroj, učenci osnovne šole Rihard Jakopič in drugi.

V času od 17. do 23. t. m., kolikor je trajal III. teden upokojencev, so se zvrstile številne kulturne in športne manifestacije, obiski onemoglih in bolnih na domovih, obiski v krajevnih skupnosti in delovnih organizacijah.

V program sodijo tudi nastopi najmlajših ter izlet v Novo Gorico, ki se ga je udeležilo nekaj nad 1.000 upokojencev. (Foto: Jože Čurin)

Praznik KS Zgornja Šiška

Krajani krajevnih skupnosti Zgornja Šiška so 8. septembra prvič praznovali krajevni

praznik, v spomin na organizirano akcijo mladih skojevcev pred 38. leti. Krajsani so se zbrali v Mostecu, kjer jim je spregovoril prvoborec Stane Kolman, razvili so prapora krajevnih organizacij ZRVS in SZDL, podelili bronasta priznanja OF, praznovanje pa zaključili s kulturnim programom. (Foto: J. Čurin)

V spamin

Ivana Sternada

Ceprav smo vedeli, da je naš tovariš, krajan, prvoborec in predvojni komunist Ivan Sternad hudo bolan, nas je vendar vse, ki smo ga poznali in ki smo z njim kdajkoli delali, težko prizadela vest, da je prenehalo biti njegovo plemenito srce. Kljub njegovi močni volji, vendar ni bil več kos zahrbtni bolezni, ki ji je podlegel v svojem 71. letu starosti.

Vse njegovo življenje je bilo prežeto z revolucionarno miselnostjo, naprednimi idejami in dejanji, saj je že od rane mladosti deloval v številnih naprednih društvi in organizacijah. Po končani osnovni šoli v Mariboru je delal najprej kot pomožni delavec, potem kot vajenec in končno kot kovinarski delavec v takratnih delavnicah »Jugoslovanskih državnih železnic«. Vse od leta 1928 je zelo aktivno deloval v naprednem delavskem gibanju, v železničarski sindikalni organizaciji, v delavsko kulturnem društvu »Svoboda« in pozneje v »Vzajemnosti«, katere ustanovni član in pozneje njen predsednik je bil vse do leta 1941, ko je bila razpuščena.

Sodeloval je v številnih borbah hrvaških partizanov, dokler ni na lastno željo v aprilu 1943 prišel med slovenske partizane, kjer je prav tako sodeloval v borbah kot bataljonski komisar Gubčeve, Slandrove in XII. brigade, pozneje pa kot komisar partizanske bolnice in politični funkcionar glavnega štaba Slovenije. Zlasti se je odlikoval po izrednem tovarištvu in skrbi za borce, kar dokazujejo poleg partizanske spomenice 1941 tudi številna visoka odlikovanja, ki jih je za svojo hrabrost in za dela prejel že v času NOB in v povojni izgradnji naše domovine.

Po osvoboditvi je tov. Sternad deloval v vojni misli v Avstriji in Trstu, od leta 1947 pa je opravljal odgovorne naloge v organih za notranje zadeve in bil zaradi rahlega zdravlja upokojen kot major milice.

Tudi po upokojitvi mu njegova aktivnost ni dala miru in je s svojo iznajdljivostjo, požrtvovalnostjo ter tovarištvom kljub slabemu zdravju prispeval velik delež pri urejanju dokumentov v Muzeju narodne osvoboditve. Kot prekaljen borec je po svojih močeh in v kolikor mu je zdravje dopuščalo rad sodeloval zlasti pri reševanju borčevske in invalidske problematike, s svojimi nasveti pa je kot predvojni komunist, do kraja pošten in skromen prispeval tudi svoj delež v osnovni organizaciji ŽK in borčevskih oziroma invalidskih organizacijah KS Vižmarje-Brod in občine Ljubljana-Šiška.

Najtežje ga bo gotovo pogrešala njegova družina, ki jo je tako ljubil, nastala pa je praznina tudi v naših vrstah, saj smo z njim izgubili vzornika, dobrega in iskrenega tovariša, prekaljenega revolucionarja, ki nam je s svojimi nasveti in izkušnjami vedno rad pomagal.

Adolf Dimnik